

ANNONSE

KONSERT SMØLA KULTUR OG UNDERHOLDNING MUSIKK

Populær: Odin Staveland gikk tett på publikum under ekstranummeret.

- Håper på en storkonsert i året

Av ELLEN-MARIE P.-GUSTAD

31. juli 2015, kl. 17:46 ▾

650 publikummere fikk med seg historiens første Vamp- konsert på Smøla.

Mottakelsen gjør at det kan blir flere konserter med folkekjære artister i amfiet på Edøya.

- Jeg har veldig lyst til å ha en storkonsert i året, her på Gurisenteret. Arenaen står her, og nå ser vi at den fungerer bra også til dette formålet.

Det sier Anne Elisabeth Gjeldnes mens tonene til «Liten fuggel» flyr ut over Edøyfjorden en stille kveld.

Tidlig på dagen var det solgt rundt 350 billetter. Det betyr at 300 møtte opp og kjøpte billett i døra.

Gjeldnes sier de som arrangører var fornøyd med forhåndssalget. Men når kvelden kom og amfiet fyltes, var det nesten så tårene kom.

- Jeg blir rørt av at folk stiller opp på denne måten. Tusen takk til alle som kom.

Variert

Karene i Vamp er ute på veien igjen etter en liten pause. De kom med nytt album i oktober i fjor, og bandets første vokalist Jan Tofte er tilbake. Vamp-grunnlegger Øyvind Staveland kaller Tofte for bandets ur- stemme, og lovet på forhånd at publikum skulle få alle sangene de ønsket seg.

Konserten starte med «Sally O'Neill». En sang fra Vamps første år, med tekste av Kolbein Falkeid og melodi av Jan Tofte.

Deretter fikk vi nye og noe bluesbaserte «Reimert i pluss». Her fikk gitarist, og landets mest berømte enmanns bluesband med 12 album og to Spellemannspriser på samvittigheten, Bjørn Berge, vise litt av hva han står på.

Så gikk det slag i slag med nytt og gammelt materiale. Øyvind Staveland er blitt bestefar, og lille Elmer har selvsagt fått en vakker, liten sang.

Nevnte Tofte la ikke skjul på at familien Staveland er bandets beste komponister. Selv har han akkurat prøvd seg på en sang om skjegg. Den var mer kort og morsom enn et musikalsk kunstverk som bør få plass i historiebøkene.

På fanget

Mange vil kanskje si at Vamp hadde spart det beste til slutt. Publikum forventet nok både «Månemannen», «Tir n'a noir» og «Liten fuggel». Og den som venter på noe godt, venter ikke forgjeves. De to første kom helt på slutten av konserten, mens fuglesangen kom som ekstra nummer.

«Tir n'a noir» fikk vi servert i sitt vant arrangement, mens «Månemannen» helt tydelig har fått ei ny innpakning.

Borte var den bastante åpningen vi kjenner fra tidligere. Flere av de velkjente harmonien var godt gjemt i nye fraseringer. En noe mer eksperimentell variant enn det vi forventet, men publikum svarte med jubel og trampeklapp.

Vokalist Odin Staveland sørget for et minneverdig punktum da han hoppet ned fra scenene og virkelig bydde på seg selv under «Liten fuggel». Publikum fikk han bokstavelig talt i fanget, og amfiet ble fylt med latter og jubelrop.

Fullt: Publikum har vært ute en vinterdag før, og var godt kledd for en utekonsert i 10 grader.

Leverte: Øyvind Staveland (fra venstre), Odin Staveland, Bjørn Berge og Jan Tofte serverte publikum akkurat det de forventet.